

Sygn. akt VI U 621/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 15 marca 2017 r., znak:(...)

w sprawie: S. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. M. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 marca 2017 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn.akt VIU 621/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 marca 2017 roku przyznano ubezpieczonemu S. M. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe. Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji, domagając się jej zmiany i orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy na stałe, stwierdzając, że jego stan zdrowia uzasadnia orzeczenie tego rodzaju niezdolności do pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, powołując się na to, że co prawda lekarz orzecznik orzekł całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego, ale zgłoszono zarzut wadliwości orzeczenia i komisja lekarska orzeczeniem z 10 marca 2017 roku orzekła częściową niezdolność do pracy, w związku z czym wydano zaskarżoną decyzję. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. S. M. otrzymywał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 28 lutego 2017 roku. Przepraszam, był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 28 lutego 2017 roku. Wniosek o przyznanie renty na dalszy okres złożył 26 stycznia 2017 roku. Lekarz orzecznik orzeczeniem z 16 lutego 2017 roku stwierdził całkowitą niezdolność do pracy ubezpieczonego. Natomiast komisja lekarska w swoim orzeczeniu z 10 marca 2017 roku stwierdziła częściową trwałą niezdolność do pracy ubezpieczonego. Celem sprawdzenia zasadności stanowiska komisji lekarskiej Sąd powołał więc dowód z opinii biegłych. W składzie biegłych był neurolog, okulista i psycholog. Biegli mieli ocenić stan zdrowia ubezpieczonego

i stwierdzić, czy istnieje u niego częściowa czy całkowita niezdolność do pracy. W opinii sądowno-lekarskiej z dnia 23 listopada 2017 roku biegli wskazali, że w swoim rozpoznaniu lekarskim, że u ubezpieczonego występuje encefalopatia wrodzona pod postacią wodogłowa, padaczki i upośledzenia intelektualnego. To upośledzenie jest na poziomie funkcjonowania odpowiadającym stopniowi umiarkowanemu. Stwierdzili też u ubezpieczonego niedowidzenie obuoczne w przebiegu zaniku nerwów wzrokowych z oczopląsem wrodzonym. Oceniając zarówno dokumentację medyczną związaną z leczeniem ubezpieczonego i dokonując tego badania ubezpieczonego, biegli stwierdzili, że w ich ocenie stan zdrowia ubezpieczonego czyni go całkowicie niezdolnym do pracy, a przyczyną są właśnie te choroby wskazane w rozpoznaniu lekarskim. Biegli wskazali, że w przypadku ubezpieczonego te schorzenia skutkują bólami, zawrotami głowy, oczopląsem poziomo-obrotowym, zaburzeniami koordynacji wzrokowo-przestrzennej, postępującym niedowidzeniem i postępującym deficytem intelektualnym oraz napadowymi zaburzeniami świadomości. Biegli podkreślili, że schorzenie istnieje od urodzenia i spowodowane było zaburzeniami w rozwoju płodowym dotyczącym układu nerwowego. Proszę wyłączyć telefon. Z wytworzeniem wtórnego wodogłowa wewnętrznego trójkomorowego. Skutkowało to zdaniem biegłych od urodzenia upośledzeniem intelektualnym, napadami pa..., padaczkowymi, zaburzeniami widzenia i oczopląsem. W przypadku ubezpieczonego biegli wskazali, iż w miarę upływu czasu obserwuje się niekorzystny postęp zmian dotyczących wzroku, postępujący zanik nerwów wzrokowych oraz upośledzenia intelektualnego. W związku z tym te schorzenia w ocenie biegłych powodują u ubezpieczonego znaczne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i całkowitą niezdolność do zatrudnienia. We wnioskach opinii biegli stwierdzili, że ubezpieczony S. M. jest trwale, całkowicie niezdolny do pracy. Ta całkowita niezdolność do pracy istnieje od daty wystawienia zaświadczenia o pogorszeniu stanu zdrowia, to jest od 13 stycznia 2017 roku. Spowodowana jest schorzeniami układu nerwowego i narządu wzroku, ma charakter trwały i nie rokuje istotnej poprawy stanu zdrowia. Biegli jednocześnie wskazali do oceny stanu zdrowia i uznania całkowitej niezdolności do pracy mieli te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. Oceniając tę opinię biegłych, Sąd stwierdził, że zasługuje ona na podzielenie ze względu na to też, że organ rentowy do tej opinii zastrzeżeń nie zgłosił. Ubezpieczony ustami swojego pełnomocnika wniósł o zmianę decyzji i przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala na ustalenie, że ubezpieczony spełnia warunki określone w art. 12, 13, 57 i 58 Ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W związku z powyższym Sąd uznał, że na podstawie opinii biegłych może wydać orzeczenie w sprawie i dlatego na podstawie art. 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 marca 2017 roku na stałe. A jednocześnie z uwagi na to, że biegli dysponowali tym samym materiałem dowodowym w postaci dokumentacji medycznej, Sąd na podstawie art. 118 ust. 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał..., stwierdził, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania...